एवं तद्वचः श्रुत्वा नीलः शरं उद्धर्ह उद्धृतवान् ॥ अस्य बाणस्यातितेजस्त्विशत्रुवधेन तेजःक्षयान्नपुनस्तूणगमनमितिबोध्यं ॥ १७ ॥ १८ ॥ दिनकरादितिपंचमी षष्ठ्यर्थे ॥ रुधिररक्तत्वादितिभावः ॥ व्रणेभ्यः शरशिलापादपजनितेभ्यः ॥ १९ ॥ रणरेणुनावकीर्णं व्याप्तं ॥ २० ॥ २१ ॥ पश्चिमावस्था मरणं ॥ २२ ॥ पापकर्मणा ॥ प्राचीनपापवशात्संप्रसक्तस्य प्राप्तस्य वैरस्यांतोवसानं गतः प्राप्तवान् ॥ २३ ॥ २४ ॥ त्वामभिवादयमानं इदं तारावाक्यं ॥ २५ ॥ उपासे समीपे तिष्ठामि ॥ २६ ॥ रा

वार्यामित्वांनिरीक्षंतीत्वयिपंचत्वमागते॥ उद्धर्हशरंनीलस्तस्यगात्रगतंतदा॥ १७॥ गिरिगह्वरसंलीनंदीप्तमाशीविषंयथा॥ तस्य निष्कृष्यमाणंस्यबाणस्यापिबभौद्युतिः॥ १८॥ अस्तमस्तकसन्नद्धरश्मेर्दिनकरादिव॥ पेतुःक्षतजधारास्तुव्रणेभ्यस्तस्यसर्वशः॥ ॥ १९॥ ताम्रगैरिकसंपृक्ताधाराइवधराधरात्॥ अवकीर्णविमार्जंतीभर्तारंरणरेणुना॥ २०॥ अस्रैर्नयनजैःशूरंसिषेचास्रसमाहतं॥ रुधिरोक्षितसर्वांगंदृष्ट्वाविनिहतंपतिं॥ २१॥ उवाचतारापिंगाक्षंपुत्रमंगदमंगना॥ अवस्थांपश्चिमांपश्य पितुःपुत्रसुदारुणां॥ २२॥ संप्रसक्तस्यवैरस्यगतोंतःपापकर्मणा॥ बालसूर्योज्वलतनुंप्रयातंयमसादनं॥ २३॥ अभिवादयराजानंपितरंपुत्रमानदं॥ एवमुक्तःसमुत्थायजग्राहचरणौपितुः॥ २४॥ भुजाभ्यांपीनवृत्ताभ्यामंगदोहमितिब्रुवन्॥ अभिवादयमानंत्वामंगदंत्वंयथापुरा॥ २५॥ दीर्घायुर्भवपुत्रेतिकिमर्थंनाभिभाषसे॥ अहंपुत्रसहायात्वामुपासेगतचेतनं॥ सिंहेनपातितंसद्योगौःसवत्सेवगोवृषं॥ २६॥ दृष्ट्वा संग्रामयज्ञेनरामप्रहरणांभसा॥ तस्मिन्नवभृथेस्नातःकथंपत्न्यामयाविना॥ २७॥ यादत्तादेवराजेनतवतुष्टेनसंयुगे॥ शातकौंभीं प्रियांमालांतांतेपश्यामिनेहकिं॥ २८॥

मस्य प्रहरणं बाणस्तद्रूपेणांभसा मयाविना कथमवभृथे स्नातः ॥ २७ ॥ मालामिह नपश्यामि किंतु सुग्रीवाय मालादानस्यादर्शनं शोकवशाद्दृष्टस्यापि विस्मरणंचेत्येवमुक्तिः ॥ २८ ॥